

اقتصاد و سیاست در ایران

حال این تعریف ساده که برای ارائه خدمات به موجب قانون بوده، تبدیل به مجوز برای شکل‌گیری بخشی در اقتصاد شده که از حیث ماهیت، عمومی است ولی، در عین حال به دولت و مجلس پاسخ‌گو نیست. از حیث عملکرد نیز خارج از هدف تأسیسش، در حوزه تولید کالای خصوصی فعالیت می‌کند و تمام قواعد بازار را مخدوش کرده است. از منظر تحلیل نهادهای بزرگ‌ترین مشکلی که این نهادها ایجاد کرده‌اند، وابسته‌کردن نهادهای بازار و بخش خصوصی به خود و سلب عملی استقلال و مشارکت آنها در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌های عمومی است. از منظر این قلم، کارایی نظام اقتصادی و سیاسی را باید در کنار همبستگی اجتماعی با هم دید. بدون همبستگی اجتماعی، هیچ نظمی در جامعه استوار نمی‌شود و هیچ نفع عمومی و ارزش‌افزودهای خلق نمی‌شود. از این رو، ضمن آنکه باید به تولید ثروت در جامعه در گام نخست توجه داشت، نمی‌توان نسبت به طبقاتی شدن جامعه و رفاه عمومی به‌ویژه گروه‌های با محدودیت‌های اجتماعی یا جسمی بی‌توجه بود. فقر دو جنبه دارد؛ یکی تاریخی-اجتماعی و دیگری پیامدهای منفی ناکارایی سیستم اقتصادی حاکم بر جامعه است. گروه‌های فقیر حتی به فرض تنظیم قانونی دسترسی برابر به منابع و فرصت‌ها و اجرای خوب قانون، باز به دلیل ضعف کارکردی درونی، از جمله نابرابری فرهنگی یا موانع درون‌خانوادگی امکان بهره‌مندی از این فرصت‌ها را ندارند. بنابراین سیاست‌گذاری مثبت و تخصیص منابع به نفع فقرا به منظور رفع اثرهای تاریخی-اجتماعی فقر در چارچوب سرمایه‌گذاری‌های عمومی با هدف ایجاد برون‌ریزهای مثبت از سوی دولت به‌شمار می‌آید. درباره ناکارآمدی سیستم اقتصادی که توسعه‌دهنده فقر است، از دو منظر باید نگاه کرد. یکی آنکه نظام اقتصادی سوداگران‌ه حاکم موجود توسعه‌دهنده فقر است، چراکه این‌گونه سیستم‌ها هیچ‌گاه، نه می‌توانند و نه در پی تولید ثروت‌اند. آنها فقط می‌توانند ثروت جمع کنند، نه آنکه تولید کنند. بنابراین، باید در جهت اصلاح آن اقدام کرد که در پیش ذکر آن رفت. دوم، آنکه رفح فقر و تولید رفاه از طریق توزیع و مصرف ثروت موجود حاصل نمی‌شود. این از کیسه‌خوردن است. پرواضح است که راه‌آکار در بازتوزیع ثروت خلق‌شده جدید از طریق اخذ مالیات به نفع گروه‌های کم‌درآمد است که می‌تواند به ارتقای سطح رفاه عمومی منجر شود. به هر روی، حفظ همبستگی، امنیت، امید و صلح اجتماعی بستگی به کارآمدی نظام‌های سیاسی، اقتصادی در کنار سایر نظام‌های اجتماعی دارد. آزادی برترین ارزش و نهادهای است که باید برای همیشه دست‌ور کار باشد. دموکراسی و حاکمیت قانون ثمر نهاد آزادی است. با بازتعریف ارزش‌های اخلاق عمومی، آزادی، قانون، شبکه‌ها، نهادها و نظام‌های اجتماعی ایران به عنوان پدیدارهای تاریخی در موقعیت کنونی می‌توانیم به درک درستی از ایده ایران دست یابیم. تشکیل سرمایه اجتماعی نیازمند داشتن ایده روشنی از ایران و داشتن یک رؤیای ملی دست‌یافتنی است. همه مطالب پیش‌گفته به مفهوم ضرورت تغییر در انگاره کلی ما از نظام معرفتی و ارزش‌های بنیادین اخلاقی در حوزه عمومی و عامل‌های شکل‌دهنده نظم اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و قدرت در ایران است، اما تغییر انگاره ضرورتاً به‌مفهوم گسست از گذشته نیست. بی‌گمان، باید در اندیشه تعریف و بازتولید یک دوره جدید از درک نظم، سیاست و قدرت در ایران بود که قابل تمیز و تشخیص از گذشته باشد. ولی، به هر روی، باید نسبت آن با باورهای تاریخی در زمان کنونی روشن باشد وگرنه بی‌درنگ به تعارض می‌انجامد. همچنان‌که به دلیل بی‌توجهی به این ارتباط‌ها، در وضعیت حاضر در تعارض زندگی می‌کنیم و هر روز بر دامنه تعارض‌ها افزوده می‌شود.

۱- برای آگاهی بیشتر از رویکرد نویسنده به این موضوع به بارنامی www.abbasakhoundi.ir مراجعه کنید.

لیلا مرگن، پنجشنبه گذشته رضا اردکانیان، وزیر نیرو، کلنگ سد لاسک را در حالی به صورت چراغ خاموش به زمین زد که بسیاری از مردم منطقه نگران خشک‌شدن تالاب انزلی و آسیب‌رسیدن به این پهنه آبی هستند. دولتی که هزار میلیارد تومان برای طرح نجات‌بخشی تالاب انزلی هزینه می‌کند و نمایندگان مجلس روی این بودجه مانور تبلیغاتی می‌دهند، دامن روی سر‌شاخه‌های منتهی به تالاب انزلی سد احداث می‌کند که این تالاب را خشک کند. بعد از سد شفارود، سد لاسک دومین سدی است که احداث آن با اعتراض مردم محلی مواجه می‌شود. روز پنجشنبه وزیر نیرو کلنگ ساخت سدی را به زمین زد که با توجه به وجود مشکل فاضلاب در بسیاری از رودخانه‌های گیلان به‌طور حتم از حجم آب سالمی که روانه این‌ تالاب می‌شود، خواهد کاست. او دستور به ساخت سدی داده که احتمالاً ساده‌ترین راه برای تأمین آب شرب مورد نیاز مردم منطقه بوده است، زیرا به گفته صدیقی ترابی، سد لاسک روی سرشاخه‌هایی از رودخانه‌ها که هنوز با مشکل آلودگی به فاضلاب مواجه نشده‌اند، ساخته خواهد شد؛ در نتیجه کار تأمین آب شرب برای وزارت نیرو به‌مراتب ساده‌تر می‌شود. سدی که وزیر نیرو فرمان ساخت آن را صادر کرد، تبعات فراوانی برای مردم منطقه از نظر اقتصادی و اجتماعی دارد و بخشی از شمشادهای گیلان به‌عنوان گونه ارزشمند جنگل‌های شمال را که در قانون قطع آب‌ها ممنوع اعلام شده است- زیر آب می‌برد. محل ساخت این سد از سوی ناصر مقدسی، رئیس وقت شورای‌عالی جنگل، در جلسه ارزیابی زیست‌محیطی سازمان حفاظت محیط زیست با اعتراض مواجه می‌شود؛ اما در کمال تعجب مسعود تجریشی، معاون انسانی سازمان حفاظت محیط زیست و رئیس کمیته ارزیابی زیست‌محیطی، اعلام می‌کند امکان جابه‌جایی مکان سد وجود ندارد. متأسفانه باید گفت وقتی دستگاه ناظر، مجری و پیمانکار همه با یکدیگر هم‌زمن باشند،

منافع نسل آتی و فعلی، قربانی سودهای کوتاه‌مدت خواهد شد. آلودگی رودخانه‌های گیلان زبائزد خاص و عام است. تالاب انزلی، پهنه آبی دیگری در استان گیلان است که از گزند فاضلاب‌ها در امان نیست و مشکلات فراوان آن، معیشت مردم منطقه را به خطر می‌اندازد. برخی از مردم منطقه از انزلی میگوی آب شیرین صید می‌کنند و گروهی دیگر با صید ماهی‌های موجود در انزلی روزگار می‌گذرانند؛ اما حالا سد لاسک که پنجشنبه گذشته کلنگ آن را وزیر نیرو و گویا در غیاب رسانه‌های کشوری و محلی به زمین زد، زندگی آنها را با مخاطره روبه‌رو کرده است. ساخت سد لاسک از مدت‌ها پیش مطرح بود و همواره ساخت آن به‌دلیل آسیب‌های احتمالی به بسیاری از اعتراض سازمان حفاظت محیط زیست مواجه بود؛ اما معلوم نیست چه شد که این سازمان یک‌باره مهر سکوت بر لبانش زد. نمتنها این سازمان در مقابل ساخت سدی که احتمالاً تبعات زیادی دارد، سکوت کرد، بلکه می‌کوشد توجهی ساخت آن را هم در دستور کار خود قرار دهد.

مخالفت محیط زیست با تغییر مکان سد لاسک

سد لاسک بخشی از گونه شمشاد به‌عنوان یکی از گونه‌های ممنوع‌القطع شمال را زیر آب می‌برد. اساساً قانون گونه‌های ذخیره‌گاهی تصویب شد تا اگر پروژه عمرانی در دست ساخت بود، با توجه به اهمیت حفظ گونه‌های ذخیره‌گاهی برای بشر، حفظ این گونه‌ها از اولویت قرار بگیرد و مسئولان از ساخت پروژه‌های عمرانی که منجر به حذف این‌ گونه‌ها می‌شود، منصرف شوند. ارسلان منصورسماعی، عضو شورای‌عالی جنگل، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: زمانی که ناصر مقدسی، رئیس شورای‌عالی جنگل بود، با ساخت سد لاسک مخالفت و اعلام کرد به‌دلیل ورود آسیب به شمشاد، باید محل سد جابه‌جا شود. او ادامه می‌دهد: کمیسیون ارزیابی زیست‌محیطی سازمان حفاظت محیط زیست با این درخواست موافقت نکرد. دکتر تجریشی، معاون محیط زیست

محیط زیست با تغییر مکان احداث سد «لاسک» مخالفت کرد

کلنگ‌زنی با چراغ خاموش

انسانی سازمان حفاظت محیط زیست، نوشت که امکان جابه‌جایی سد وجود ندارد. خود آقای تجریشی اعلام کرد که نظر سازمان جنگل‌ها این است که محل سد جابه‌جا شود، ولی این مسئله امکان‌پذیر نیست. سعی می‌کنیم ساخت سد کمتر خسارت داشته باشد.

کاهش آب ورودی به تالاب انزلی

با توجه به بهره‌برداری از سد شفارود و لاسک، آب ورودی تالاب انزلی کاهش می‌یابد و پیش‌بینی می‌شود در بخش غربی و قومنت آب تالاب کم شود و در برخی فصل‌های سال تا ۳۵ درصد کاهش سطح در تالاب انزلی رخ دهد. برآوردهای اولیه نشان می‌دهد که در مخزن سد لاسک ۲۸۲ مترمکعب چوب قابل برداشت وجود دارد که ارزش متوسط آن با تالاب انزلی ایجادشده بر اثر اجرای طرح تنظیم میلیون تومان باشد که تأمل درباره اهداف احداث این سد را بیشتر می‌کند. همچنین منابع محلی می‌گویند جاده دسترسی کنونی منطقه به طول ۳.۷ کیلومتر در مخزن سد غرق می‌شود و به‌جای آن جاده‌ای به طول تقریبی ۶.۸ کیلومتر باید جایگزین شود که به‌این‌ترتیب هشت هکتار جنگل دیگر نیز تخریب خواهد شد. باوجوداین سخنان مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی کلان آب و آبفای وزارت نیرو بر نگرانی‌های موجود در زمینه ورود آسیب به تالاب انزلی اضافه می‌کند.

تأمین آب شرب، آسان‌تر شد

رودخانه‌های گیلان آلوده به فاضلاب هستند. تأمین سلامت آب مخزن در مناطق جنگلی نیز کار بسیار دشواری است. این پرسش مطرح است که وزارت نیرو چگونه سلامت آب شرب حاصل از سد لاسک را که سدی مخزنی در منطقه‌ای جنگلی است، تأمین خواهد کرد. صدیقی ترابی در پاسخ به این سؤال «شرق» عنوان می‌کند: درحال‌حاضر از منابع آب زیر‌سطحی برای تأمین آب شرب منطقه استفاده می‌شود. با توجه به اینکه در گیلان شالیزار داریم و بالای ۸۰ درصد کشت در این استان مربوط به برنج است، تأمین سلامت و بهداشت آب به لحاظ شرب

در سرشاخه‌های منابع آب سطحی به مراتب آسان‌تر است نسبت به اینکه در پایین‌دست و جاهایی که درحال‌حاضر در اختیار داریم، برداشت انجام شود. او ادامه می‌دهد: اگر قرار باشد منبع امن‌تر را انتخاب کنیم، منبع امن‌تر و آسان‌تر تأمین سلامت آب برای مقاصد مثل شرب، آب مخزن سد لاسک برای ما هست. به گفته ترابی، سد لاسک که سدی ذخیره‌ای است، قرار است در سرشاخه‌های ورودی در تالاب انزلی ساخته شود. او در واکنش به نگرانی‌ها درباره خشک‌شدن تالاب انزلی می‌گوید: چند رودخانه آب تالاب انزلی را تأمین می‌کنند. کل آب ورودی به تالاب انزلی دو میلیارد مترمکعب است و سد لاسک و سه سد دیگر که در سرشاخه‌ها زده می‌شوند حدود ۸۴ تا ۸۵ میلیون مترمکعب از آب منتهی به تالاب را تنظیم می‌کنند. او ادامه می‌دهد: قبل از محل ورود فاضلاب به رودخانه‌های اصلی، این سدها ساخته می‌شوند. مجموع حجم تنظیمی این سدها حدود ۱۰ درصد از آب منتهی به تالاب انزلی است.

پروژه لاسک، نیازمند شفاف‌سازی

عباسقلی جهانی، عضو سابق شورای جهانی آب، نیز در گفت‌وگو با «شرق» عنوان می‌کند: سال‌ها پیش نتیجه مطالعات سد لاسک را دیدم و مسئله وجود فاضلاب را مطرح کردم. کیفیت آب برای تأمین نیازهای شرب بسیار اهمیت دارد. باید دید که آیا برای بالادست چاره‌ای اندیشیده شده است. آیا احداث سیستم‌هایی که فاضلاب را وارد دریاچه نکنند، در دستور کار قرار دارد یا نه. درباره اینکه تمهیداتی برای وضعیت کیفی آب دیده شده است، اطلاعی ندارم. او با اشاره به اهمیت حفظ حقایه تالاب انزلی، بیان می‌کند: متأسفانه نیازها و حقایه زیست‌محیطی تالاب‌ها در زمان بهره‌برداری سدها مورد توجه قرار نمی‌گیرد. به نبود کم وزیر نیرو یا سایر مسئولان که در منطقه هستند، شفاف ارائه می‌کردند که آیا نگرانی‌هایی که برای مسئله کیفیت آب و حقایه‌ها وجود دارد، برطرف شده است یا خیر.

روایت خبرنگار «شرق» از اتفاقی که برای جنوب شرقی‌ترین نقطه ایران در حال وقوع است

فصل چاپهار

است و از لباس و نوع پوشش تا غذا و نوع زندگی، شباهتی زیاد با هند و پاکستان احساس می‌شود. بچه‌ها با آن لباس‌های سوزن‌دوزی‌شده ستند، پابرهنه به کوچه می‌آیند و آتهایی که می‌خواهند پیاپی داشته باشند، دمیایی‌های گل‌دار و کارشده به پا می‌کنند. بلوک بازار یا بازار مادرزیز‌ها تصویر دقیق‌تری از زندگی بلوچ‌های ساکن منطقه نشانم داد. مغازه‌های بر تعداد اغذیه‌فروشی این بازار، فست‌فودهایی داشت که آنها را به اسم شامی‌برگر می‌شناختند. به غیر از دکان‌های کوچکی که این غذاها را داغ داغ دست مشتری می‌داد، خانم‌های بلوچی کنار پیاده‌رو با ماهیتابه بزرگ بر از ماهی سرخ‌شده نشسته و یک نصفه‌ماهی بیجیده در نان لوش را به خریداران می‌دادند. بیشتر از اغذیه‌فروشی، مغازه‌هایی با انواع شیرینی‌جات دیدم. شیرینی‌هایی که اغلب با شیبیه زولبیا بودند یا مسقطی که با رنگ خوراکی، به شکل سرخ و سبیز روی دیس‌های مخصوصشان به مشتری عرضه می‌شدند. بازار بیچ‌دریچ است. دالان‌های مسقف بازار چاپهار از

ادامه در صفحه ۵

معاون بهره‌برداری برق منطقه‌ای تهران: نارضایتی ناشی از مسائل داخلی است

تجمع اعتراضی کارکنان شرکت متانیر

اکنون اساسنامه شرکت پیدا نمی‌شود. هیچ‌کس هم جواب‌گو نیست، زیرا همه دست‌اندرکاران از مدیران کلان هستند. به اعتقاد آنها گروهی قصد دارند شرکت را تقسیم کنند. کارهای پر درآمد و ساده را به شرکت‌های پیمانکار می‌دهند و کارهای تخصصی سخت را به شرکت متانیر واگذار می‌کنند. آنها می‌گویند گروهی شرکت‌های جدید در دست تأسیس دارند. این آمار پارمیس و دیگر شرکت‌های موزاری را درست کرده‌اند تا نیروهای با حقوق پایین‌تر پرورش دهند. هدفشان هم خردکردن شرکت متانیر است.

اصلاح مسائل داخلی، راه تأمین امنیت شغلی

در مقابل اعتراض‌های مطرح‌شده از سوی پرسنل شرکت متانیر، رسول قسمت، معاون بهره‌برداری برق منطقه‌ای تهران، در گفت‌وگو با «شرق» تاکید می‌کند: شرکت متانیر در سال ۱۳۷۷ از بخش تعمیرات و نگهداری شرکت برق منطقه‌ای تهران در جریان خصوصی‌سازی جدا شد. ۷۰۰ نفر از برق تهران جدا شدند و در قالب شرکت متانیر با اساسنامه جدا، هیئت‌مدیره جدا و مجموعه مستقل مشغول به کار شدند. او اضافه می‌کند: این مجموعه به‌صورت یک شرکت خصوصی آغاز به کار کرد. از آن تاریخ تاکنون سال‌ها می‌گذرد. تقریباً از ۷۰۰ نفری که برق تهرانی بودند و از این مجموعه به شرکت متانیر منتقل شدند، خیلی‌ها بازنشست یا بازخیزد شدند و رفتند. امروز از آن نیروها فقط ۵۰ نفر در متانیر باقی مانده‌اند. بعد از آن، این شرکت فعالیتش را ادامه داده و کار کرده و با خیلی‌ها چاره‌آوردن بسته است. به گفته قسمت

نفوذ نمایندگان شرکت‌های واردکننده تجهیزات چینی در مذاکرات با وزارت نفت

حضور دلالان در مناقصات نفتی

● **شرق**: ندها درباره کم‌توجهی به توان داخل کمساکن از بخش‌های مهمی از اقتصاد ایران به گوش می‌رسد. صنعت نفت، گاز و پتروشیمی در آستانه بیست‌وچهارمین نمایشگاه این صنعت، به‌دنبال آن هستند که حرفشان را به گوش دولت برسانند. رئیس انجمن سازندگان تجهیزات نفتی با بیان اینکه ایستادگی کشور در مقابل تحریم‌ها به پشتوانه تولید داخلی صورت می‌گیرد، گفت: متأسفانه به نظر می‌رسد دولت عمداً به ظرفیت‌های ملی توجهی ندارد. سیروس تالاری با اشاره به اینکه فضای کسب‌وکار کشور مشکلاتی دارد، گفت: ما به‌هیچ‌عنوان سیاسی‌کار نبوده و صنعتگر هستیم. استفاده حداکثری از ظرفیت و توان بخش داخلی، یک بحث سازمانی و صنفی نیست بلکه مقوله‌ای ملی است. به گزارش مهر، او با اشاره به دو ویژگی مهم برای بخش خصوصی اظهار کرد: یکی از این ویژگی‌ها توان عملیاتی و اجرایی است که در صنعت نفت ما را به مرز خودکفایی رسانده است. ویژگی دیگر نیز عاری بودن فضای فعالیت بخش خصوصی از هرگونه فساد است.

تالاری با تاکید بر اینکه به‌هیچ‌عنوان از تحریم‌ها دفاع نمی‌کنیم، خاطرنشان کرد: خوب می‌دانیم که اگر اکنون حتی شرکت‌های آمریکایی بخواهند وارد صنعت نفت و گاز ایران شوند، راهی به‌جز پذیرفتن ظرفیت‌های ملی و استفاده از توان داخلی کشور ندارند. مشروط بر اینکه صنعت نفت ایران نیز قاعده بازی در شرایط مختلف را بپذیرد. بر اساس گفته‌های این مقام مسئول، اگر در سه دهه گذشته، ایران ۲۰ درصد از هزینه‌های ضروری به‌منظور توسعه تولید تجهیزات مربوط به حوزه تولید نفت و گاز استفاده می‌کرد، اکنون جایگاه ایران در منطقه و حتی خارج از منطقه متفاوت می‌بود.

عبوراز کرده‌ن تحریم با چرخ تولید

رئیس انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت ایران تصریح کرد: اگر دولت در حال مقاومت در برابر تحریم‌هاست، این مقاومت بر پایه و اساس تکیه بر ظرفیت‌های ملی است. در حقیقت این توان داخلی کشور وجود دارد که در مقابل تحریم‌ها ایستادگی می‌کند اما به نظر می‌رسد دولت عمداً به ظرفیت‌های ملی توجهی ندارد. این در حالی است که به‌عقیده برخی، درآمد‌های نفتی هستند که هزینه‌های دولت را تأمین می‌کنند، درحالی‌که این تولیدکنندگان هستند که نقش بسزایی در کسب درآمد‌های کشور دارند.

سنگ اندازی گمرک در مسیر تولید

در ادامه این نشست عبدالرضا حمیدی، نایب‌رئیس هیئت‌مدیره انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت با بیان اینکه حال صنعت در این روزها خوب نیست، گفت: از ۷۵۰ عضو فعال این انجمن، ۱۴۰ عضو جایگاه دانش‌بنیانی دارند.

او با اشاره به شعار سال مبنی بر «رونق تولید» تاکید کرد: به نظر می‌رسد هنوز ابزارهای برای رونق دادن به تولید بیشتر نداریم و وزارت صنعت، معدن و تجارت به تاثرگی جلساتی را به‌منظور بررسی سازوکارهای رونق تولید برگزار می‌کند. این در حالی است که سال گذشته به دستور

وزیر صمت، بیش از ۶ ماه زمان برای تقاضای ثبت سفارش به‌منظور ورود مواد اولیه لازم پذیرفته نمی‌شد؛ تاجایی‌که بسیاری از تولیدکنندگان اظهار کردند نیازی به ارز دولتی ندارند و قادر به تأمین ارز از بازار آزاد هستند اما به دلیل بلوکه‌شدن مواد اولیه در گمرک، کارفرمای این تولیدکنندگان جریمه‌های سنگینی برای آنها در نظر گرفت و بسیاری از آنها را در بلاک‌لیست گذاشتند. حمیدی تصریح کرد: نکته قابل‌توجه در این میان این است که در هیچ‌کدام از سازمان‌هایی که برای حوزه تولید برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری می‌کنند، هیچ تولیدکننده‌ای که حداقل دو سال سابقه فعالیت داشته باشد، نه‌تنها وجود ندارد بلکه از نظریات آنها و تجربیاتشان استفاده نمی‌شود.

حدود ۵ ماه است تولید نداریم

نایب‌رئیس هیئت‌مدیره انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت با تاکید بر اینکه اشتغال در حوزه ساخت تجهیزات نفتی در خطر است و از ۱۰۰ کارخانه، ۸ کارخانه آن تعطیل شده‌اند و باقی واحدها نیز زیر ظرفیت در حال فعالیت هستند، افزود: یکی از درخواست‌های ما از وزارت نفت، تعدیل قراردادهایی است که با وزارت نفت داریم؛ چراکه در این حوزه همچنان شاهد حضور شرکت‌های دولتی هستیم که به نمایندگی از شرکت‌های چینی واردکننده تجهیزات در مناقصات شرکت می‌کنند. او خاطرنشان کرد: ضمانت‌نامه‌هایی که صندوق های دانش‌بنیان برای شرکت‌های فعال در حوزه دانش‌بنیان صادر می‌کنند، مورد تایید شرکت‌های نفتی نیست و این شرکت‌ها تنها ضمانت‌نامه بانکی معتبر می‌خواهند. از سوی دیگر در شرایط کنونی میزان پیش‌پرداخت سازندگان نیز همچنان ۲۵ درصد است، درحالی‌که در برخی از موارد برای واردات متريال باید تا ۷۵ درصد پیش‌پرداخت را استفاده کنیم. در این میان جرایم مالیاتی نیز که به دلیل مشکلات حوزه‌های دیگر مانند گمرک است، مزید بر مشکلات تولیدکنندگان صنعت نفت است.